

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: M. F., narozená X, trvale bytem X,
zastoupená: Mgr. Ing. Lucie Klacková, advokátka se sídlem
Palackého 70/1, 301 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu
376/1, 128 01 Praha 2 (dále i MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 22.7.2020 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5.2020 č.j. MPSV-2020/107305-914 o příspěvek na péči,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 27.5.2020 č.j. MPSV-2020/107305-914 a jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni ze dne 27.1.2020 č.j. 1844/2020/ROK se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 3.900,-Kč ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupkyně žalobkyně advokátky Mgr. Ing. Lucie Klackové na účet číslo 227767089/0600, VS 16582020.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 19.11.2019 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5.2020 č.j. MPSV-2020/107305-914, jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP** či **úřad práce**) ze dne 27.1.2020 č.j. 1844/2020/ROK, kterým byl zamítnut návrh na změnu výše příspěvku na péči od srpna 2019 a příspěvek na péči poskytovat ve výši 4 400 Kč měsíčně a snížit příspěvek na péči z 4 400 Kč na 880 Kč měsíčně od února 2020.
2. **V žalobě** žalobkyně mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím i s ohledem na to, že je invalidní důchodce III. stupně a držitelem průkazu ZTP/P a i když jí byl přiznán od července 2012 příspěvek na péči ve stupni II. (středně těžká závislost) ve výši 4 400 Kč měsíčně, její žádost o změnu výše tohoto příspěvku od listopadu 2019 byla zamítnuta a naopak jí byl příspěvek snížen na výši 880 Kč měsíčně rozhodnutím úřadu práce (pracoviště R.), které obdržela dne 18.10.2019. Poté dne 5.12.2019 obdržela rozhodnutí č.j. MPSV-2019/240257-914, které zrušilo uvedené rozhodnutí ÚP a věc byla vrácena k novému projednání, protože dle konstatování odvolacího orgánu úřad práce nezahájil řízení z moci úřední a nerozhodl o snížení příspěvku na péči v souladu s platným právním předpisem. Následně ÚP vydal dne 27.1.2020 rozhodnutí, jímž byla 1) její žádost o změnu výše tohoto příspěvku od srpna 2019 zamítnuta a příspěvek na péči poskytován ve výši 4 400 Kč měsíčně a 2) naopak jí byl tento příspěvek snížen ze 4 400 Kč na 880 Kč měsíčně od února 2020, přestože doložila i další lékařské zprávy o zdravotním stavu. Dále popsala, které ošetřující lékaře navštívila a jak se vyjádřili ohledně jejího zdravotního stavu, přičemž MUDr. T. (psychiatrie) vyjádřila mimo jiné, že žalobkyně není schopna samostatného života bez dohledu a pomoci druhé osoby a bylo by vhodné zahájit řízení o posouzení svéprávnosti a opatrovnictví. Rovněž vyjádřila nesouhlas s posouzením jejího zdravotního stavu posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení R. (dále jen **OSSZ**) i Posudkovou komisí MPSV, protože dle ní nebyl posouzen objektivně z celé její zdravotní dokumentace. Dále popsala své zdravotní potíže ve vztahu k nezvládnutí základních životních potřeb s tím, že její zdravotní stav odpovídá minimálně II. stupni závislosti, jak bylo stanoveno již v roce 2012, protože je dlouhodobě špatný a tudíž byly nesprávně vyhodnoceny životní potřeby orientace, stravování, komunikace, mobilita a oblékání a obouvání. Závěrem poukázala i na důsledky snížení příspěvku na péči na 880 Kč měsíčně, i když kromě invalidního důchodu pobírá doplatek na bydlení a příspěvek na mobilitu, kdy se dostala na hranici finanční únosnosti, neboť je jí nadále exekučně strhávána částka ve výši 1 973 Kč a musí platit nájem, energie, potraviny, léky atd. Závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 27.5.2020 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. **Součástí žaloby** učinila žalobkyně i žádost o přiznání odkladného účinku žalobě, protože na základě napadeného rozhodnutí se zásadním způsobem mění její příjmová situace. Pravomocným usnesením zdejšího soudu č.j. 16 Ad 58/2020-97 ze dne 19.8.2020 bylo rozhodnuto po vyjádření žalovaného tak, že návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 27.5.2020 č.j. MPSV-2020/107305-91** žalovaný jakožto správního orgán věcně příslušný podle § 28 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**), podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **Shodu** s prvopisem potvrzuje J. P.

správní řád), zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí ÚP ze dne 27.1.2020 č.j. 1844/2020/ROK, kterým rozhodl zamítnout návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči od srpna 2019 a příspěvek na péči poskytovat ve výši 4 400 Kč měsíčně a snížit příspěvek na péči z 4 400 Kč na 880 Kč měsíčně od února 2020. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.5.2020 žalovaný popsal průběh řízení, kdy žalobkyně podala dne 19.8.2019 u ÚP (kontaktní pracoviště R.) návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb. OSSZ R. vypracovala dne 11.9.2019 posudek o zdravotním stavu žalobkyně se závěrem, že jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (datum vzniku 19.8.2019; platnost trvale), neboť nezvládá celkem 4 základní životní potřeby: tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Na základě sociálního šetření, při kterém se zjišťovala schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí, a posouzení stupně závislosti OSSZ rozhodl ÚP dne 27.1.2020 rozhodnutím č.j. 1844/2020/ ROK zamítnout návrh na změnu výše příspěvku na péči od srpna 2019 a snížit příspěvek na péči z 4 400 Kč na 880 Kč měsíčně od února 2020. Proti tomuto rozhodnutí ÚP podala žalobkyně v zákonné lhůtě odvolání s tím, že nebyl dostatečně posouzen její zdravotní stav a komplikace, které ji výrazně tíží, proto kromě uznaných 4 základních životních potřeb není schopna ještě zvládat mobilitu, orientaci, komunikaci a výkon fyziologické potřeby a připojila řadu lékařských zpráv. Žalovaný jako odvolací správní orgán požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, oddělení výkonu posudkové služby P. (dále jen **PK MPSV** či **komise**), o posouzení stupně závislosti žalobkyně. PK MPSV posoudila zdravotní stav žalobkyně na svém jednání dne 14.5.2020 za účasti lékaře z oboru ortopedie a podle výroku a odůvodnění posudku nejde o osobu starší 18 let věku, která se dle § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, ale jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) téhož zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm a ani pět nebo šest takových potřeb, není však schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a tento stav existoval i k datu 19.8.2019; doba platnosti (lhůta KLP): trvale. I dle komise žalobkyně nezvládá stejné čtyři základní životní potřeby jako dle posudku OSSZ. Žalovaný také citoval ustanovení § 7 a § 8 odst. 2 zákona, poukázal i na prováděcí předpis, tj. vyhlášku č. 505/2006 Sb. a její přílohu č. 1, v níž jsou vymezeny jednotlivé základní životní potřeby. Dále bylo uvedeno, že v posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace byl u žalobkyně zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Žalobkyně je v oblasti psychické orientována všemi kvalitami i situací (v některých nálezech je údaj o nepřesné orientaci časem, ale ve většině lékařských nálezů orientována časem je). Intelekt má simplexní, trpí smíšenou úzkostně depresivní poruchou, objevuje se u ní demence smíšená vaskulární i Alzheimerova složka, MMSE činí 17 bodů. Ve smyslové oblasti je bez těžkého funkčního postižení. Plicní nález a nález praktické lékařky dokládají asthma bronchiale středně těžké perzistující nealergické, nikotinismus, objektivizují kardiopulmonálně kompenzovaný stav. Dýchání má žalobkyně sklípkové čisté, akce srdeční je pravidelná, bez šelestu. Spirometrie prokazuje u ní stav bez ventilační poruchy.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

Tlakově je stav rovněž stabilizován. Urologický nález objektivizuje u žalobkyně cystitis renis I. sin, nefrolithiasis I. sin, stresovou inkontinenci moči I. stupně. Ze sociálního šetření vyplývá, že žalobkyně používá inkontinenční vložky, je schopna je sama měnit. V pohybové oblasti dokládají neurologické nálezy u ní na páteři thorakolumbalgie a objektivizují algie bez projevů myelopatie, bez syndromu kaudy, bez senzomorického deficitu, bez známek kořenové či míšní léze; má poruchu statodynamiky na podkladě degenerativních změn a obezity. U žalobkyně není prokázáno funkční postižení hybnosti horních končetin, jemná motorika je funkční a rovněž není prokázáno těžké funkční postižení hybnosti dolních končetin, skelet je bez deformit a bez amputačních ztrát a není prokázána lateralizace či paretické postižení končetin; je objektivizována schopnost samostatného stoje a chůze bez opěrných pomůcek a bez paréz. Komise také uvedla, že kromě uznaných (viz shora) ostatní základní životní potřeby zohlednit nelze, neboť jejich nezvládnutí nelze odůvodnit objektivně doloženou tíží funkční poruchy, z doložených lékařských nálezů a ze sociálního šetření nelze jejich nezvládnutí prokázat. Dále komise vyjádřila, že žalobkyně je orientovaná ve všech kvalitách, není prokázána fatická porucha, na otázky odpovídá adekvátně a srozumitelně, je schopna se podepsat, nejedná se o praktickou slepotu ani oboustrannou praktickou hluchotu; v pohybové oblasti není objektivizována těžká paréza ani plegie horních a dolních končetin, není ani prokázáno těžké funkční postižení hybnosti horních a dolních končetin či páteře, jemná motorika horních končetin je zachována. U žalobkyně není doložena inkontinence moči těžkého stupně a není prokázána ani inkontinence stolice.

Také bylo uvedeno k námitce žalobkyně, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením je posuzován podle posudkových kritérií uvedených v jiných právních předpisech a nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením ZTP/P nemá vliv na posouzení stupně závislosti v řízení o příspěvku na péči. Závěrem žalovaný uvedl, že shromáždil podklady, které jsou dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, kdy z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 14.5.2020 jako stěžejní důkaz považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, když přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí (ÚP) přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

5. **Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ R.** vedeného ohledně žalobkyně (velmi obsáhlého) soud zjistil následující: Dle posudku uvedené OSSZ ze dne 1.7.2019 ohledně posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči dle zákona č. 108/2006 Sb. žalobkyně nezvládá i dle sociálního šetření provedeného ÚP dne 20.5.2019, který je v korelaci se zdrav. stavem, celkem 5 základních životních potřeb – e) oblékání, obouvání; f) tělesná hygiena; h) péče o zdraví; i) osobní aktivity; j) péče o domácnost, tedy dle § 8 odst. 2 písm. b) zákona se jedná o stupeň II (středně těžká závislost) a tento posudkový závěr vycházel ze zjištěného zdrav. stavu a jeho funkčních důsledků; nelze hodnotit vyšším stupněm, neboť nedošlo ke zhoršení obslužnosti od minulého projednání, stav trvalý a platnost posudku trvale (datum vzniku 15.5.2019). Stejně posouzení vyplývá i z posudku OSSZ ze dne 4.11.2015. Naproti tomu dle posudku téže OSSZ ze dne 11.9.2019 rovněž

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

ohledně příspěvku na péči, kdy sociální šetření bylo provedeno ÚP dne 5.9.2019 a je v korelaci se zdrav. stavem, žalobkyně nezvládá celkem 4 základní životní potřeby - f) tělesná hygiena; h) péče o zdraví; i) osobní aktivity; j) péče o domácnost, tedy dle § 8 odst. 2 písm. a) zákona se jedná o stupeň I (lehká závislost) a nelze hodnotit vyšším stupněm, neboť nedošlo ke zhoršení obslužnosti od minulého projednání, ale naopak nebyla uznána potřeba pomoci při oblékání; stav trvalý a platnost posudku trvale (datum vzniku 19.8.2019).

6. **Ve vyjádření k žalobě** žalovaný dne 10.8.2020 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 s.ř.s. (zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**) jako nedůvodné a souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a zdůraznil, že má za to, že předmětné rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. Také popsal celý průběh řízení před vydáním napadeného rozhodnutí ze dne 27.5.2020 a mimo jiné odkázal i na obsah posudku PK MPSV ze dne 14.5.2020 i jeho závěr, s nímž se ztotožnil, přičemž jeho část i citoval s tím, že všechny doložené lékařské zprávy (vydané před jednáním komise) byly posudkově zhodnoceny. Rovněž zdůraznil, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením ZTP/P nemá vliv na posouzení stupně závislosti v řízení o příspěvku na péči. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Také bylo vyjádřeno, že žalovaný shromáždil dostatečné podklady pro zjištění skutkového stavu věci a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek komise se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 14.05.2020 jako stěžejní důkaz je považován za úplný, objektivní a přesvědčivý.
7. Soud dále zjistil, že **obsah správního spisu** zaslaného žalovaným v této věci odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 10.8.2020. Napadené rozhodnutí ze dne 27.5.202 bylo žalobkyni doručeno dle doručky dne 29.5.2020. Založeny v něm jsou i výše citované posudky OSSZ R. ze dne 1.7. a 11.9.2019 a posudek PK MPSV pracoviště v P. ze dne 14.5.2020 citovaný v napadeném rozhodnutí žalovaného. Z uvedeného posudku vyplývá, že komise měla k dispozici kromě lékařských zpráv zaslaných žalobkyní i posudkový spis OSSZ Rokycany, spis odvolacího orgánu i rozhodnutí MPSV ze dne 8.4.2019 o přiznání průkazu ZTP/P; uveden je i obsáhlý diagnostický souhrn zdravotních postižení žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku dále vyplývají skutečnosti uvedené v odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.5.2020 citované shora a také, že komise sdělila k požadovanému přiznání nezvládání základních životních potřeb – orientace a komunikace, že z doložených lékařských nálezů a ze sociálního šetření vyplývá, že žalobkyně je orientována ve všech kvalitách, není prokázán těžký defekt kognice, je orientována v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích, není prokázána fatická porucha, na otázky odpovídá adekvátně a srozumitelně, je schopna podepsat se, ve smyslové oblasti je stav bez závažného postižení, Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

nejedná se o pokles zrakové ostrosti do pásma praktické slepoty, nejedná se o oboustrannou praktickou hluchotu, je schopna rozeznávat zrakem a sluchem, dle doložených lékařských nálezů a sociálního šetření je schopna zvládat základní životní potřebu orientace a komunikace. Dále komise sdělila, že u žalobkyně v pohybové oblasti není objektivizována těžká paréza ni plegie horních a dolních končetin, není ani prokázáno těžké funkční postižení hybnosti horních a dolních končetin či páteře, jemná motorika rukou je zachována, dle doložených lékařských nálezů a sociálního šetření je schopna samostatného stoje a chůze bez paréz a bez opory, je schopna zvládat základní životní potřebu mobilita. K požadovanému přiznání nezvládání základní životní potřeby výkon fyziologické potřeby komise konstatovala, že dle doložených lékařských nálezů je u žalobkyně doložena stressová inkontinence moče, nikoliv inkontinence moče těžkého stupně a není prokázána ani inkontinence stolice, žalobkyně používá inkontinenční vložky, které je dle sociálního šetření schopna sama vyměnit a provádět následnou očistu samostatně.

8. **V replice ze dne 18.9.2020** žalobkyně prostřednictvím svého zástupce (připojena plná moc ze dne 15.9.2020) obsáhle vyjádřila své názory v této věci, kdy zejména namítala, že zákon vyžaduje, aby posouzená změna jejího nároku na příspěvek na péči byla řádně odůvodněna, a to zejména v rozsahu posouzení zdravotního stavu, jeho příčin a následků v oblasti základních životních potřeb, které jsou důvodem pro nepřiznání původně přiznaných nároků. Žalovaný toto posouzení v napadeném rozhodnutí neučinil a takové posouzení neobsahuje ani posudek posudkové komise, proto je napadené rozhodnutí s ohledem na nedostatečné odůvodnění nepřezkoumatelné. Dále bylo uvedeno, že posudková komise své závěry řádně neodůvodnila, ale pouze v obecné rovině konstatovala závěry jednotlivě nekonkretizovaných podkladů a neprovedla vlastní hodnocení zákonem vymezených schopností zvládat jednotlivé základní životní potřeby dle přílohy č. 1 k vyhlášce 505/2006 Sb. Dle žalobkyně žalovaným zjištěný skutkový stav, který byl základem napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, proto měl žalovaný požadovat přepracování posudku posudkovou komisí, tudíž je důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 27.5.2020 a vrácení věci k dalšímu projednání. Požadována byla i náhrada nákladů řízení, ale bez specifikace.
9. Následně **žalovaný dne 13.10.2020** ve vyjádření k replice žalobkyně mimo jiné uvedl, že žalobkyně byla před jednáním dopisem komise informována o tom, že komise má dostatečně doloženou zdravotní dokumentaci a měla tedy možnost až do vydání rozhodnutí ve věci doložit nové lékařské zprávy, popř. navrhnout provedení doplnění vyšetření k posouzení jejího zdravotního stavu. Žalovanému bylo dne 22.5.2020 doručeno písemné vyjádření žalobkyně, ve kterém podrobně zdůvodnila nezvladatelnost základních životních potřeb, ale nové lékařské nálezy nedoložila ani nenavrhovala provedení vyšetření. Všechny lékařské zprávy přiložené k odvolání a doručené v průběhu odvolacího řízení byly posudkově zhodnoceny. Také bylo poznamenáno, že žádný právní předpis nestanovuje povinnost osobního vyšetření posuzovaného u posudkových orgánů a jeho nepřítomnost u jednání posudkových orgánů nemá vliv na přesvědčivost posudku, neboť přesvědčivost posudku je nezávislou kategorií na tom, zda byla posuzovaná osoba fyzicky přítomna jednání posudkového orgánu, či nikoliv s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 14.11.2011 č.j. 4 Ads 82/2011-44. Závěrem bylo uvedeno, že od minulého projednání lékařem OSSZ nedošlo ke zhoršení obslužnosti, ale naopak nebyla předtím uznaná potřeba pomoci při základní životní potřebě oblékání a Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

obouvání, kterou ostatně žalobkyně v odvolání ani nenamítala, že nezvládá, proto má být žaloba zamítnuta jako nedůvodná.

10. Poté **žalobkyně dne 11.11.2020** v dalším obsáhlém podání mimo jiné uvedla s jakým výsledkem byl OSSZ posouzen její zdravotní stav ohledně příspěvku na péči – v roce 2012 a 2014 se jednalo o nezvládání celkem 6 základních životních potřeb, v roce 2015 a 2019 (posudek ze dne 1.7.2019) nezvládání 5 základních životních potřeb (*nadále nebyla přiznána komunikace*) a dle posudku ze dne 11.9.2019 nezvládání 4 základních životních potřeb, tj. tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost (*nadále nebyla přiznána potřeba oblékání a obouvání*), proto došlo ke snížení příspěvku na péči ze 4 400 Kč na 880 Kč měsíčně od února 2020. Dále bylo uvedeno, že PK MPSV se v posudkovém zhodnocení věnovala hodnocení nezvládání základní životní potřeby - orientace a komunikace. Dle žalobkyně byla její účast u komise nezbytná v případě pochybností o zvládání potřeby orientace a komunikace, neboť zpráva ze sociálního šetření provedená osobou odborně nezpůsobilou, nemůže být podkladem pro posouzení zdravotní způsobilosti v oblasti orientace a komunikace. Posudek PK neobsahuje odůvodnění skutečnosti, proč komise nepovažovala osobní účast žalobkyně za nepotřebnou. Dostupná lékařská dokumentace vytvářela již v průběhu řízení pochybnosti o schopnosti žalobkyně zvládat tyto základní životní potřeby, když jedna z nich jí byla dlouhodobě přiznávána a dle lékařské dokumentace nedošlo v žádné oblasti ke zlepšení jejího zdravotního stavu. Stejně tak nebylo řádně odůvodněno v napadeném rozhodnutí, proč není žalobkyni neschopnost zvládat základní životní potřeby - komunikace a oblékání a obouvání - nyní přiznána, což neobsahuje ani posudek PK MPSV, který byl podkladem pro napadené rozhodnutí. Neobsahuje-li napadené rozhodnutí řádné uvedení důvodů, proč žalobkyně již je schopna zvládat předchozím rozhodnutím uznané nezvládání základních životních potřeb s odkazem na změnu jejího zdravotního stavu, je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a v rozporu s legitimním očekáváním žalobkyně, tedy v rozporu se zákonem.
11. Dále **žalovaný dne 14.12.2020** reagoval na podání žalobkyně tím, že odkázal na svá vyjádření ze dne 10.8. a 13.10.2020 i napadené rozhodnutí a zdůraznil mimo jiné, že zjištění učiněná sociálním šetřením doplňují informace od praktického lékaře či jiných odborných ošetřujících lékařů a také, že od minulého projednání OSSZ nedošlo ke zhoršení obslužnosti, ale naopak nebyla předtím uznána potřeba pomoci při základní životní potřebě oblékání a obouvání, kterou ostatně žalobkyně v odvolání nenamítala, že nezvládá. Také bylo uvedeno, že žalobkyně výslovně nežádala o účast při jednání komise a v protokolu o jednání komise ze dne 14.5.2020 je uvedeno, že podkladová dokumentace je dostatečná pro projednání věci bez osobní účasti účastníka řízení a komise je věcně příslušná a usnášení schopná.
12. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen správní orgán). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z **§ 75 odst. 1 s.ř.s.**, tedy v této věci k datu 22.7.2020, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

13. Dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
14. Podle § 3 správního řádu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
15. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 odst. 1-4 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen příspěvek) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu. V § 8 odst. 2 zákona jsou stanoveny podmínky ohledně osob starších 18 let věku, a protože jeho znění bylo citováno i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud jej proto znovu necituje.
16. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen Příloha č. 1 vyhlášky):
 - a) Mobilita.
 - b) Orientace.
 - c) Komunikace.
 - d) Stravování.
 - e) Oblékání a obouvání.
 - f) Tělesná hygiena.
 - g) Výkon fyziologické potřeby.
 - h) Péče o zdraví.
 - i) Osobní aktivity.
 - j) Péče o domácnost.
17. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Soud shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 22.7.2020, stejně tak i předcházející rozhodnutí ÚP ze dne 27.1.2020, neobsahuje dostatek důvodů, a to zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a soud tedy rozhodl rozsudkem bez jednání ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
18. Napadené rozhodnutí žalovaného i předcházející rozhodnutí ÚP dle názoru soudu však nejsou plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, a to zejména s odstavcem 3, dle něhož v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

19. K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se OSSZ i komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek OSSZ i PK MPSV vyhodnotit.
20. V této věci po podání žádosti žalobkyně o změnu stupně příspěvku na péči dne 19.8.2019 (o totéž žádala žalobkyně opakovaně, jak vyplývá z obsahu správního spisu) byl vyžádán posudek o jejím zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby u OSSZ, který byl vypracován dne 11.9.2019 (ÚP doručen dne 16.9.2019), dle něhož s odkazem na tam uvedené lékařské zprávy a sociální šetření žalobkyně nezvládala celkem 4 základní životní potřeby (viz bod 5. tohoto rozsudku), tedy dle § 8 odst. 2 písm. a) zákona se jedná o stupeň I (lehká závislost) a nelze hodnotit vyšším stupněm, neboť nedošlo ke zhoršení obslužnosti od minulého projednání, ale naopak nebyla uznána potřeba pomoci při oblékání; stav trvalý a platnost posudku trvale (datum vzniku 19.8.2019). Na základě tohoto posudku OSSZ bylo poté dne 18.10.2019 vydáno rozhodnutí ÚP č.j. 19678/2019/ROK, jímž byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči od listopadu 2019 a příspěvek na péči poskytovat ve výši 880 Kč měsíčně, proti němuž podala žalobkyně odvolání a žalovaný poté rozhodnutím ze dne 5.12.2019 č.j. MPSV-2019/240257-914 zrušil rozhodnutí ÚP ze dne 18.10.2019 a věc mu vrátil k novému projednání (ÚP totiž nezahájil řízení z moci úřední na základě nového lékařského posouzení ve věci změny a výše příspěvku na péči a nerozhodl o jeho snížení v souladu s platným právním předpisem, jednalo se tedy o závažnou procesní vadu). Po odstranění předmětné procesní vady ÚP vydal nové rozhodnutí dne 27.1.2020 č.j. 1844/2020/ROK, jak uvedeno shora.
21. Soud však nemohl přehlédnout důležitou skutečnost vyplývající z obsahu správního i posudkového spisu, že krátce před 11.9.2019 byl dne 1.7.2019 toutéž OSSZ a rovněž stejným posudkovým lékařem posouzen zdravotní stav žalobkyně také ohledně stupně závislosti na základě stejných lékařských zpráv (pouze při jednání dne 11.9.2019 byla navíc zpráva z psychiatrie ze dne 6.8.2019), když posudek byl ÚP doručen dne 4.7.2019, avšak s odlišným výsledkem posouzení. Žalobkyně byla od 15.5.2019 shledána závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), jelikož nezvládala celkem 5 základních životních potřeb (viz bod 5 tohoto rozsudku) – bylo uznáno nezvládání i oblékání, obouvání s odkazem na posouzené lékařské zprávy i sociální šetření, což byl jiný výsledek oproti posouzení, které poté následovalo dne 11.9.2019 (viz shora). Následně ÚP rozhodnutím ze dne 22.7.2019 č.j. 14250/2019/ROK rozhodl o návrhu žalobkyně podaném dne 15.5.2019 tak, že se zamítá návrh na změnu výše příspěvku na péči od května 2019 a příspěvek na péči poskytovat ve výši 4 400 Kč měsíčně.
22. Tyto výrazné rozdíly v posouzení zdravotního stavu žalobkyně ve vztahu k příspěvku na péči v rozmezí měsíců červenec a září 2019 však nebyly správními orgány (ani OSSZ či PK MPSV) vůbec vysvětleny, natož srozumitelným způsobem. Není tedy zcela zřejmé, na základě jakých rozhodných skutečností dospěl stejný posudkový lékař k odlišným závěrům v tak krátké době. Rovněž není zřejmé, zda se v předchozí době jednalo při uznání nezvládání nejprve 6 a poté 5 základních životních potřeb o posudkový omyl či Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

posudkové nadhodnocení event. došlo k tak výraznému zlepšení zdravotního stavu žalobkyně ohledně sebeobsluhy, ač se nejednalo např. o stav pouřazový, a v konkrétně v jakých rozhodných skutečnostech zlepšení spočívá. Žalobkyni na základě žádosti podané dne 2.7.2012 byl po posouzení jejího zdravotního stavu posudkovým lékařem OSSZ dne 20.9.2012 přiznán příspěvek na péči ve stupni II – středně těžká závislost ve výši 4 000 Kč měsíčně od července 2012 rozhodnutím ÚP ze dne 12.10.2012 č.j. MPSV-UP/630254/12/AIS-SSL, když dle posudku potřebovala pomoc při základních životních potřebách: komunikace, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost (pozn. soudu: *dle posudku OSSZ ze dne 4.11.2015 již nebylo uznáno nezvládnutí komunikace*).

23. Z posudku PK MPSV ze dne 14.5.2020 je zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládnutí či nezvládnutí základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV). Rozhodující je totiž posouzení posudkovým lékařem OSSZ či komisí, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv vyhotovených ošetřujícími lékaři žadatelů o dávku s přihlédnutím k výsledku provedeného sociálního šetření sociálním pracovníkem, který však nehodnotí obsah lékařských zpráv ani zdravotní stav žadatele, ale vychází z údajů sdělených žadatelem či pečující osobou. V této věci byla sociálnímu šetření provedenému sociální pracovnící ÚP dne 5.9.2019 přítomna žalobkyně, s níž byl veden rozhovor, jak je zřejmé z písemného záznamu založeného ve správním spisu. V odvolání žalobkyně namítala, že dle ní nezvládá kromě uznaných i další základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace a výkon fyziologické potřeby – a ke všem těmto potřebám se komise vyjádřila, byť velmi stručně. Přestože měla komise k dispozici velmi obsáhlý posudkový spis vedený ohledně žalobkyně na OSSZ, pravděpodobně nezaregistrovala, že v podstatě dva měsíce před posledním posouzením jejího zdravotního stavu byl na základě stejných lékařských zpráv odlišný výsledek posouzení rovněž ohledně příspěvku na péči (původně II stupeň závislosti, dle posudku z 11.9.2019 pouze I stupeň závislosti). Žalobkyně však kupodivu v odvolání ze dne 3.2.2020 (ani předtím v odvolání ze dne 24.10.2019) nenamítala, že by nadále nezvládala oblékání a obouvání, ač neuznání této základní životní potřeby způsobilo snížení stupně závislosti.
24. S ohledem na výše uvedené, zejména posudek OSSZ ze dne 11.9.2019, nelze považovat v této věci za dostatečně vypovídající a úplný, jelikož v něm absentuje vyjádření k rozdílnosti hodnocení ohledně nezvládnutí základních životních potřeb žalobkyní uznaných OSSZ dle posudku ze dne 1.7.2019, kdy nezvládala 5 základních životních potřeb. Není totiž zjištělné, zda od května do srpna 2019 (podání návrhů na změnu výše příspěvku) došlo u žalobkyně k tak významnému zlepšení zdravotního stavu, že již začala zvládat dříve nezvládanou potřebu oblékání a obouvání. Přitom posudkový lékař OSSZ, stejně tak i komise, měl kromě v posudku citovaných lékařských zpráv k dispozici i posudkový spis vedený ohledně žalobkyně na OSSZ, takže měl díky jeho značnému obsahu i přehled o vývoji zdravotního stavu žalobkyně, jelikož obsahuje veškerá posouzení jejího zdravotního stavu kvůli dávce příspěvku na péči i všem dalším dávkám, při nichž se zdravotní stav posuzuje posudkovými lékaři či komisí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

25. Dle názoru soudu je pro objektivní posouzení třeba vyžádat doplnění posudku OSSZ ze dne 11.9.2019, aby se v něm posudkový lékař vyjádřil zejména ohledně jeho rozdílného posouzení zvládání základní životní potřeby oblékání a obouvání v tak krátkém časovém úseku. Přitom dle laického pohledu soudu s ohledem na obsah založených lékařských zpráv, zejména odborných ošetřujících lékařů, se nejeví takové výrazné zlepšení zdravotního stavu, které by mohlo vést k výsledku obsaženému v uvedeném posudku OSSZ. Rovněž je nepochybné, že s přibývajícím věkem se snižuje schopnost zvládání základních životních potřeb a nelze předpokládat, že u žalobkyně by to bylo naopak.
26. Správní orgány ani soud nemají medicínské vzdělání, proto je pro jejich rozhodování stěžejním podkladem posudek posudkového lékaře OSSZ pro rozhodnutí ÚP a v případě podání odvolání žadatele o příslušnou dávku příspěvek na péči event. návrh na změnu jeho výše v odvolacím řízení i posudek posudkové komise (pro žalovaného), přičemž i dle stávající judikatury NSS takový posudek musí obsahovat takové náležitosti, aby odůvodnění posudkového závěru bylo přesvědčivé pro účastníka i správní orgán, tedy i pro soud v soudním řízení, přičemž z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek OSSZ i PK MPSV vyhodnotit.
27. Stejně tak nelze přehlédnout, že i dle Instrukce náměstkyně pro řízení sekce pojistných systémů č. 15/2016 (dále jen **Instrukce**) se přijatelným standardem rozumí zvládání příslušné základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný, obvyklý a akceptovatelný, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby, přičemž obě podmínky (tj. kvalita a samostatnost) musí být splněny současně, podstatnou skutečností je naplnění účelu u konkrétní základní životní potřeby a přitom se přihlíží k tomu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Za stabilizaci zdravotního stavu nelze považovat dosažení „křehké“ stabilizace, zejména v případě geriatrických syndromů. Výsledek hodnocení jednotlivých základních životních potřeb pro účely stanovení stupně závislosti musí odrážet rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností posuzované osoby ve vztahu k dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu (čl. 5 odst. 8, 9 a 10).
28. Předmětný posudek OSSZ ze dne 11.9.2019 dle názoru soudu proto v testu objektivnosti, úplnosti, přesvědčivosti a srozumitelnosti plně neobstál, proto je nezbytné jej řádně doplnit a to i v takovém směru, aby byl srozumitelný i pro osoby nemající medicínské vzdělání. Soudu je z úřední činnosti známo, že na posudkové lékaře OSSZ i komise je kladen příliš velký nárok ohledně počtu projednaných věcí měsíčně, avšak ani tento fakt nemůže jít na úkor žadatelů o dávku závislou na posouzení zdravotního stavu. V předchozí době bylo výhodné pro posouzení, když dotyčný žadatel byl posudkovým lékařem či komisí navštíven v bydlišti a tedy v prostředí, ve kterém se pohybuje, což má nepochybně také vliv na zvládání či nezvládání základních životních potřeb, avšak za současné situace toto není v možnostech posuzujících.
29. V naznačeném směru proto posudkový lékař OSSZ dostatečným způsobem doplní předmětný posudek ze dne 11.9.2019 a přitom bude postupovat ve smyslu vyhlášky č. 505/2006 Sb., a to zejména ve smyslu § 1 odst. 4 (v něm je mimo jiné stanoveno, že přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby) a § 2b) odkazujícího na Přílohu č. 1 této vyhlášky.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

30. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí ze dne 27.5.2019 i předcházející rozhodnutí ÚP ze dne 27.1.2020 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Příslušný správní orgán tedy vyžádá doplnění posudku OSSZ ze dne 11.9.2019 ve shora naznačeném směru (případně připojí i tento rozsudek pro lepší orientaci pro doplnění posudku) a po jeho doplnění znovu ve věci rozhodne. Tímto právním názorem soudu je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
31. Soud ještě připomíná, že v napadeném rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5.2020 není ani zmínka o tom, že před rozhodnutím ÚP bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 5.12.2019 č.j. MPSV-2019/240257-914, jímž bylo zrušeno z důvodu závažné procesní vady rozhodnutí ÚP ze dne 18.10.2019 č.j. 19678/2019/ROK a věc vrácena ÚP k novému projednání, jak uvedeno shora, což soud rovněž považuje za vadu řízení, která však neměla rozhodující vliv v této věci na rozhodnutí samé.
32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupkyně úspěšně žalobkyně požadovala podáním ze dne 28.1.2021 přiznání náhrady nákladů řízení v celkové částce 5 900 Kč za 3 úkony právní služby á 1 000 Kč dle § 9 odst. 2 ve spojení s § 7 a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé dne 18.9.2020), avšak za písemné podání ve věci samé dne 11.11.2020 bylo požadováno mimořádné zvýšení na trojnásobek podle § 12 odst. 1 advokátního tarifu (kromě právního posouzení i prostudování dostupné lékařské a posudkové dokumentace ohledně příspěvku na péči v posuzovaném případě i z předcházejících let), tj. 3 000 Kč, tedy za tyto úkony 5 000 Kč a dále za 3 režijní paušály á 300 Kč, což činí celkem 5 900 Kč. Soud však neshledal důvod pro takové zvýšení, jak bylo požadováno, jelikož dle jeho názoru nebyly splněny stanovené podmínky ve smyslu § 12 odst. 1 advokátního tarifu, jelikož postačilo při nahlédnutí do založeného správního spisu (součást soudního spisu) u zdejšího soudu dne 21.9.2020 porovnat obsah posudků OSSZ ze dne 1.7. a 11.9.2019, kdy nebylo vysvětleno, na základě jakých rozhodných skutečností nebylo nadále uznáno nezvládání základní životní potřeby oblékání a obouvání žalobkyně, k čemuž nebylo potřeba prostudovat její obsáhlou lékařskou dokumentaci současnou i z předcházejících let. Přiznána tedy byla náhrada nákladů řízení v požadovaném rozsahu za 3 úkony právní služby, tj. 3 000 Kč, a za 3 režijní paušály, tj. 900 Kč, celkem 3 900 Kč a tuto částku je povinen žalovaný ve stanovené lhůtě, kterou soud pokládá za přiměřenou, uhradit k rukám jmenované advokátky na účet č. 227767089/0600, VS 16582020 (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 5. března 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.